

15. HİCR SÛRESİ

Mekke döneminin sonlarında, Yûsuf sûresinin hemen ardından indirilmiştir. Adını, sekseninci ayetinde geçen ve Semud kavminin helak edildiği bölgenin adı olan “Hicr” kelimesinden almıştır. 99 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne gönderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb’imin adıyla, O’nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O’nun adına okuyor, söylüyorum:

İ. Elif, Lâm, Râ. (2. Bakara: 1, 23, 24) Dinle bak, ey insan! Rabb’inden sana bir mesaj geldi: **Bunlar**, insanlığı aydınlatmak üzere gönderilen son ilâhî **Kitabın**, yani okunsun, anlaşılsın ve hayata hükmetsin diye gönderilen ve dâimâ gündemde tutulması gereken **apaçık** ve anlaşılır

Kur'an'ın ayetleridir.

2. Bu apaçık ayetlerden yüz çevirerek hakîkatî **inkâr edenler, zaman zaman** içlerinden, **“Keşke Müslüman olsaydık!” diye derin bir özlem duyarlar.** Fakat yersiz gururları ve dünya hayatına karşı tutkuları yüzünden, yüreklerinde zaman zaman depreşen bu duyguyu sürekli bastırır, iç dünyaların derinliklerinden gelen sesi duymazlıktan gelirler. İşte bu yüzden ki, ölüm meleği karşlarına dikildiği gün, “Ah, keşke fırsat varken biz de Müslüman olsaydık!” diyerek hayıflanacaklar, fakat son pişmanlık fayda vermeyecek.

3. O hâlde, ey Müslüman! **Onları** şimdilik kendi hallerine **bırak**; hayvanlar gibi **yyiyp içip zevklensinler** ve sonu gelmeyen hevesleri, doymak bilmeyen arzuları, gözlerini kör eden ihtirâsları ve **boş ümitleri onları oyalasın dursun**; bu gidişin sonunda, kendilerini nasıl bir felâketin beklediğini **yakında öğrenecekler!** Şimdilik, doğru yola yönelmeleri için onlara azıcık

daha mühlet vereceğiz, fakat vakti gelince işlerini bitireceğiz. Unutma ki:

4. Biz, insanlık tarihi boyunca **hiçbir toplumu,** önceden tarafımızdan **bilinen bir yazgıları,** belirlenmiş hayat süreleri **olmadan helâk etmedik.** Ve ilâhî hikmet uyarınca belirlenen bu yazgıya göre, her birine helâk edilmeden önce belli bir süre tanınmıştı:

5. İlâhî yasalara göre, helâk edilme vakti gelen **hiçbir toplum,** **ecelini** bir an **öne alamayacağı gibi,** onu bir an **geciktiremez** de. Hal böyleyken:

6. İnkârcılar, seninle güya alay ederek, **“Ey kendisine Kur’an adında bir uyarı gönderilen adam!” diyorlar,** **“Hiç kuşku yok ki, sen cinlerin istilasına uğramış bir deli, bir mecnunsun!”**

7. “Eğer Peygamberlik iddianda doğru isen, haydi melekleri karşımıza getirsene!”

8. Ey kâfirler! Biz melekleri, kâfirlerin anlamsız isteklerini karşılamak için değil, **ancak** belli bir hikmet ve amaç doğrultusunda, **yani hak ile göndeririz ve o zaman, onlara mühlet de verilmez,** derhal işleri bitirilir. Çünkü melekler, ancak imtihân bittiğinde gönderilir ki, bu da zâlimlerin sonu demektir.

Eğer kâfirler, alay ve iftiralarla elçimizi susturabileceklerini, baskı ve işkencelerle Allah'ın nurunu söndürebileceklerini sanıyorlarsa yanılıyorlar:

9. Şunu iyi bilin ki, bu zikri, yani Kur'an'ı **indiren Biziz ve onu** her türlü tahrifâtta, ilave ve eksiltmelerden **koruyacak olan da, elbette yine Biziz!**

Buna rağmen inkârlarından vazgeçmeyecek olurlarsa, üzülme ey Peygamber ve ey Müslüman!

10. Doğrusu, senden önceki toplumlara da nice elçiler, nice tebliğciler göndermiştik.

11. Onlara ne zaman bir elçi gelse, mutlaka onunla alay ederlerdi. Çünkü yeryüzü nîmetlerine aşırı bağıllık, kibir, inatçılık ve haksız önyargılar gözlerini kör etmişti. Demek ki, hakîkati inkâr eden bütün zâlimlerin değişmez bir ortak özellikleri var: İlâhî dâvet karşısında, küstahça takındıkları o alaycı tavır!

12. İşte böylece Biz onu, tavır ve davranışlarıyla kâfirliği hak eden **suçluların kalplerine sokarız.** Bundan dolayıdır ki:

13. Öncekilerin başına gelenler ortadayken, yine de **bu Kur'ana inanmıyorlar.** Ve insanlık tarihinden ders alıp, zulüm ve haksızlıktan vazgeçecekleri yerde, gereksiz mûcizeler peşinde koşuyorlar:

14. Eğer üzerlerine gökten Arş'a uzanan bir kapı açsak da oradan yukarı çıksalardı,

15. Yine de “Herhâlde büyülenerek gözlerimiz perdelendi; evet evet, bize mutlaka büyü yapılmış olmalı!” diyecek ve

kesinlikle iman etmeyeceklerdi. Çünkü bundan çok daha büyük mûcizeleri görüyorlar da, yine de iman etmiyorlar:

16. Şüphesiz Biz, uzayın derinliklerine büyük takım yıldızları serpiştirerek, **göğe** muazzam **burçlar yerleştirdik ve onu,** hayranlık ve ibretle **seyredenler için,** parlak birer inci demeti gibi ışıldayan gökcisimleriyle **süsleyip güzelleştirdik.**

17. Ve göğü, bütün lânetli şeytanların istilâsından koruduk. Dolayısıyla, ister cin ister insan olsun, hiçbir şeytan, evrenin boyutlarını aşıp melekler katına yükselemez, gayble ilgili bilgiler çalmak üzere burçlara yükselip melekler arasındaki konuşmaları dinleyemez.

18. Ancak, meleklerle yakın bir yapıya sahip olan bu cinlerden, melekler arasında geçen konuşmaları gizlice dinlemeye kalkışarak **kulak hırsızlığı yapan olursa, onun da peşine derhal parlak bir alev şeklinde bir yıldız, bir**

göktaşı **takılır** ve onu yakıp küle çevirir. Şu hâlde: Geleceği bildiğini iddia eden kahinler, medyu mlar, falcılar kesinlikle yalan söylüyorlar. Gaybî bilgilerle dolu olan bu Kur'an, hiçbir cin veya şeytanın müdâhalesine maruz kalmadan, asıl şekliyle insanlığa ulaştırılmıştır.

Bunlar, göklerdeki mucizelerdi.

19. Yeryüzüne gelince; onu canlıların üreyip gelişmesine uygun bir şekilde yayıp döşedik, üzerine sarsılmaz dağlar yerleştirdik ve orada, mükemmel bir denge kurarak miktarı, şekli, tadı... belli bir ölçüye göre ayarlanmış nice bitkiler yetiştirdik.

20. Orada hem sizin, hem de rızkını sizin vermenize imkân olmayan sayısız bitki ve hayvan türleri için hayâtî öneme sahip nice besin kaynakları yarattık.

21. Göklerde ve yerde, nimet ve l ütuf nâmına hiçbir şey yoktur ki, ana kaynağı ve hazinesi Bizim katımızda olmasın fakat Biz onu öyle

geliřigüzel değil, **ancak belirli bir hikmet ve ölçü ile göndermekteyiz.**

22. Gerek çiçek tozlarını taşıyıp bitkilerdeki erkek ve dişi unsurlar arasında döllenmeyi sağlamak, gerekse su buharlarını sürükleyerek yağmur yüklü bulutlar oluşturmak üzere, rüzgârları aşılایıcı olarak gönderiyoruz; böylece gökten sağanak sağanak su indiriyor ve bu sayede sizin su ihtiyacınızı karşılıyoruz. Yoksa siz onu böyle dağlarda, pınarlarda, bulutlarda, yeraltında depolayamazdınız.

23. Gerçek řu ki; hayat veren de Biziz, öldüren de Biz. Bütün yaratılmışlar, bütün bu fani varlıklar âlemi öldükten sonra bâkî kalacak olan da, sadece Biziz!

24. Hiç kuşkusuz Biz, sizden önce gelip geçenleri de biliriz, sizden sonra gelecek olanları da. Ayrıca, iyilik yapmakta öne geçenleri de biliriz, hayır yarışında geride kalanları da.

25. Ve elbette Rabb'in, yaptıklarından dolayı hesaba çekmek üzere, insanların ve cinlerin **heps i n i** mahşer gününde bir araya **toplayacaktır.** Öyle ya, **Allah,** her şeyi **bilendir;** her konuda en âdil hükmü veren, sonsuz hikmetiyle her şeyi yerli yerince yapan bir **hakîmdir.** İşte bu hikmet gereğince:

26. Gerçekten Biz ilk insanı, vurulduğu zaman tın tın öten **kuru bir çamurdan,** belirli bir ölçü ve terkibe göre **şekil verilmiş bir balçıktan yarattık.**

27. Cinlerin atası olan İblise gelince, onu da Âdem'i yaratmadan çok **daha önce,** maddenin özüne işleme özelliğine sahip **zehirli ve dumansız bir ateşten yaratmıştık.**

28. Ve hani Rabb'in, meleklerle d emişt i ki: “Ben kupkuru bir çamurdan, şekil verilmiş balçıktan bir insan yaratacağım.”

29. “Ona muntazam bir insan kıvamında şekil verip ruhumdan c a n üflediğim zaman,

derhal onun önünde secdeye kapanın! Saygıyla O'na boyun eğin!"

30. Böylece meleklerin hepsi, Allah'ın emrine uyup Âdem'in huzurunda secde ettiler saygıyla eğildiler.

31. Fakat aslen bir cin olan İblîs hariç; o, kibrinden dolayı Âdem'in önünde boyun eğmeye yanaşmadı secde etmedi.

32. Allah, "Ey İblîs!" dedi, "Sana ne oluyor da, secde etmekten kaçınıyorsun. Âdem'in üstünlüğünü kabul edip onun önünde eğilmekten gocunuyorsun?"

33. İblîs, "Kupkuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan yarattığın bir insanın önünde secde etmek, boyun eğmek bana yakışmaz!" diye karşılık verdi.

34. Bunun üzerine Allah, "Haydi derhal çık öyleyse, içerisinde yaşadığın bu cennet makâmından! Çünkü melekler arasında yaşamaya

hakkın yok senin! **Artık sen**, emrime itaat etmediğin için ilâhî rahmetten yoksun kalarak **lânetlenmeye mahkûmsun!”**

35. “Ve bu lânet, tâ mahşer gününe kadar senin ve taraftarlarının peşini bırakmayacak!”

36. İblîs, “Ey Rabb’im! Öyleyse, hesaba çekilmek üzere tüm insan ve cinlerin yeniden diriltilecekleri güne kadar bana mühlet ver de, önünde eğilmemi emrettiğin bu insanın ne kadar değersiz bir varlık olduğunu göstereyim!” dedi.

37. Allah, “Pekâlâ, sana mühlet verilmiştir!” buyurdu.

38. “Ama Diriliş gününe kadar değil, vakti ancak benim tarafımdan bilin e n ve tüm yaratıkların başına kopacak o Kıyâmet Gününe kadar.”

Allah dileyseydi, İblîs’i oracıkta yok edip işini bitirebilirdi. Fakat sonsuz ilim ve hikmeti

gereğince, İblîs'e süre verdi.

39. İblîs, hatasını anlayıp tövbe edeceği yerde, kendi günahını Allah'a isnat ederek daha büyük günahlara yöneldi: **“Ey Rabb'im!” dedi, “Madem ki beni saptırdın, ben de insanları saptırmak için yeryüzünde ne kadar çirkinlik ve kötülük varsa, hepsini allayıp pullayıp onların gözünde süslü göstereceğim ve böylelikle, hepsini kandırıp yoldan çıkaracağım!”**

40. **“Ancak içlerinden, Sana yürekten bağlanan samîmî kulların hariç! Çünkü onları saptırmama imkân yok!”**

41. Bunun üzerine Allah, şöyle **buyurdu:** **“Bu bahsettiğin samîmî kullarımın izlediği yol var ya, işte her türlü şeytânî ayartmalara karşılık bizzat Benim koruma ve güvencem altında bulunan dosdoğru yol, budur.”**

42. **“Gerçek şu ki, kendi özgür irâdeleriyle senin peşine takılan azgınların dışında, benim kullarım üzerinde senin hiçbir**

zorlayıcı gücün olmayacaktır.”

43. “Ve buna rağmen senin peşinden gidecek olurlarsa, hepsinin varacağı yer, kesinlikle cehennem olacaktır!” Öyle bir cehennem ki:

44. Onun tam yedi katı ve her katın ayrı birer kapısı olup, her kapı için, günahlarının derecesine göre o azgınlardan birer grup ayrılmıştır. Öte yandan:

45. Dürüst ve erdemlice bir hayatı tercih ederek kötülüğün her çeşidinden titizlikle sakınanlar ise, sonsuz nîmetlerle bezenmiş cennet bahçelerinde, pınar başlarında olacaklar. Ve melekler, onları şu sözlerle karşılayacaklar:

46. “Cennete hoş geldiniz; huzur ve güven içerisinde girin oraya!”

47. Ve Biz, cennete giren bu bahtiyârların, dünyadayken aralarında çıkan tartışmalardan dolayı yüreklerinde kalmış olabilecek kin ve nefret

duygularını söküp atarak, onları bütün olumsuz duygu ve düşüncelerden arındıracağız; öyle ki, birbirleriyle kardeş olarak köşkler üzerinde sevinç ve neşe içerisinde karşı karşıya oturacaklar.

48. Orada her arzuları anında gerçekleşecek ve hiçbir şekilde hastalık, yaşlılık, sıkıntı, zahmet, bıkkınlık ve **yorgunluk dokunmayacak onlara ve oradan asla çıkarılmayacaklar.**

49. O hâlde, ey Peygamber! **Kullarıma, Benim** —tövbe edildiği takdirde— bütün günahları **bağışlayan,** son derece şefkatli ve **merhametli** bir Allah **olduğumu anlat!**

50. Ve aynı zamanda, **Benim azâbımın can yakıcı bir azap olduğunu da!**

İşte, rahmetimin ve gazâbımın tecellî ettiği iki örnek, İbrahim Peygamber ve Lut kavmi:

51. Onlara, İbrahim'in gerçekte birer melek olan **misafirlerinden söz et:**

52. Hani insan sûretindeki bu melekler **onun yanına geldiklerinde, “Sel â m sana ey İbrahim!” demişlerdi.** İbrahim, ikram ettiği yemeği geri çevirdiklerini görünce, **“Doğrusu, şu tavrınızla bizi korkutuyorsunuz!” diye karşılık vermişti.**

53. Bunun üzerine melekler, **“Korkma, biz Allah’ın görevlendirdiği melekleriz ve seni, eşin Sâre’den olacak İshak adında bilgili bir oğul ile müjdelemeye geldik!” dediler.**

54. İ b r a h i m , **“Üzerime ihtiyarlık çökmüşken mi beni müjdeliyorsunuz? Ben kocamış bir ihtiyar, eşim de kısır olduğu hâlde, nasıl çocuğumuz olabilir ki? Siz beni neyle müjdeliyorsunuz, farkındasınız değil mi?” dedi.**

55. Melekler, **“Biz sana, gerçekleşmesinde asla kuşku olmayan bir müjde verdik; sakın Allah’ın lütuf ve rahmetinden ümitsizliğe düşenlerden olma!” dediler.**

56. İbrahim, **“Haklısınız!” dedi, “Yoldan**

çıkılmış olanlardan, başka kim kendisine bunca nîmetleri bahşeden Rabb'inin sonsuz rahmetinden ümit keser?"

57. Ve ekledi: "Peki, öyleyse asıl geliş amacınız nedir?! Ey elçiler!"

58. "Aslında biz," dediler, "Lut Peygamberi yalanlayan suçlu bir topluma ilâhî gazâbı tattırmak için gönderildik."

59. "Tabi ki, Lût ve ailesi bunun dışında; onların hepsini kurtaracağız."

60. "Ancak Lût'un kâfir karısı hariç; çünkü biz, onun geride kalan ve helâk edilen inkârcılardan olmasına karar verdik." Bu konuşmanın ardından melekler, şehri helâk etmek üzere Sodom'a geldiler:

61. Nihâyet elçiler, yakışıklı birer delikanlı sûretinde Lût'un evine geldiler.

62. Lût onlara, "Doğrusu siz, buralarda

tanınmayan kimsele rsiniz. Yabancı olduğunuz anlaşıyor, şehir halkına karşı aman di kkatli olun!” **dedi.** Bu arada, şehre yabancıların geldiğini duyan kâfirler, Lut’un evini basmaya kalktılar. Lut, çaresizlik içinde kıvrandığı bir sırada:

63. Melekler gerçek kimliklerini açıklayarak, **“Hayır!” dediler,** “ Sakın ümitsizliğe düşme! Çünkü **biz sana, onların şüphe edip durdukları şeyleri getirdik.** Yani, onların ölüm fermanını infaz etmeye geldik.”

64. “Çünkü kör bir tesadüf bizi getirmed i buralara. Aksine, belli bir hikmet doğrultusunda, Allah’ın hükmünü gerçekleştirmek için, **hak ile geldik sana; elbette biz, doğru söylüyoruz.”**

65. “Şu hâlde, gecenin uygun bir vaktinde şehri terk etmek üzere **ailenle birlikte yola çık ve yürüyüş esnasında onları geriden takip et! İçinizden hiç kimse** kâfirlerle birlikte olma özlemiyle **geriye dönüp bakmasın!** Ancak karın hariç; çünkü o, kâfirlerle birlikte helâk edilecek. O

hâlde, size emredilen yöne doğru hiç durmadan yürüyün!”

66. Böylece, elçilerimiz aracılığıyla **Lut’a şu hükmü bildirdik: “Gün doğarken, bu azgınlara kökü tamamen kazınmış olacak.”**

Şimdi, meleklerin gerçek kimliklerini henüz açıklamadıkları olayın başına geri dönelim:

67. Şehre gelen genç ve yakışıklı yolcuların, Lut’un evinde misafir olduğunu haber alan **şehir halkı, —ki pek çoğu eşcinsel insanlardı—** iğrenç zevklerini tatmin edeceklerini düşünerek **sevinç içerisinde gelip** Lut’un karşısına dikildiler.

68. Lut onlara, **“Bunlar benim misafirimdir, ne olur beni utandırmayın!”**

69. **“Allah’tan korkun da, beni rezil etmeyin!” dedi.**

70. Fakat onlar, gözleri dönmüş bir hâlde, **“Biz seni başkalarının işine karışmaktan men**

etmemiş miydik?” dediler.

71. Lut, **“İşte kızlarım; cinsel duygularınızı tatmin etmek için bir şey yapacaksınız, erkek erkeğe sapık ilişkilere girmek yerine, kızlarımla veya şehirdeki diğer kadınlarla evlenip meşrû ve doğal yollarla yapın bunu!” dedi.** Fakat uyarılar fayda vermiyordu:

72. Ey Muhammed! **Senin hayatına yemin olsun ki,** gözlerini şehvet ve ihtirâsın kör ettiği bu insanlar, ne yaptıklarını bilmez bir hâlde, **sarhoşlukları içerisinde bocalayıp duruyorlardı.** Dolayısıyla, kendilerini Allah korkusuna çağıran, inansınlar ve kurtulsunlar diye durmadan çalışıp çabalayan Lut’un çabaları hiçbir yarar sağlamayacaktı. Bu yüzden, Lut’u ve ailesini o gece o şehirden çıkarıp kurtardık. İnkârcılara gelince:

73. **Güneş doğarken, müthiş bir gürültü kısıvrak yakalayiverdi onları.**

74. **Böylece, şiddetli bir azap ile onların**

yaşadığı şehrin altını üstüne getirdik ve üzerlerine, ateşte pişip sertleşmiş kızgın taşlar yağdırdık!

75. İşte bütün bunlarda, işâretlerden anlam çıkararak olayların altında yatan gerçekleri okuyabilen, Allah'ın verdiği akıl ve sağduyuyu bu yolda kullanabilen kimseler için nice dersler ve ibretler vardır.

76. Üstelik geçmişte helâk edilmiş olan bu şehirlerin ibret verici kalıntıları, bugün hâlâ işlemekte olan bir yol üzerindeki Lut Gölü'ndedir. Onları görüp de ibret almıyorlar mı?

77. Evet, gerçekten de bütün bunlarda, Allah'ın sınırsız ilim, kudret, merhamet, hikmet ve adâlet sahibi yani bir tek rab ve ilâh olduğuna iman etmek isteyenler için nice dersler ve ibretler vardır.

78. Medyen ve Eyke halkı da zulüm ve haksızlıkta çok ileri gitmiş ve kendilerine gönderilen Şuayb'ı inkâr etmişlerdi.

79. Biz de onları, karanlık bir günün “gölge azâbı” ile yok ederek **gereken cezaya çarptırdık.** Medyen ve Eyke; **her ikisinin** harâbeleri **de,** Hicâz ile Filistin arasında, bugün d a h î **gözler önünde duran bir yol üzerindedir** ve zâlimleri nasıl bir âkıbetin beklediğini anlatan birer ibret belgesi olarak durmaktadır.

80. Hicâz'ın kuzeyindeki **Hicr** denilen bölgede yaşamış olan Semud **halkı da,** kendilerine gönderilen Sâlih Peygambere başkaldırmış ve Allah'ın, kitap ve elçi göndererek insanlığa yol göstereceği gerçeğini inkâr ederek bütün **Peygamberleri yalanlamışlardı.**

81. Oysa Biz onlara, hakîkati açıkça gözler önüne seren **mûcizelerimizi göstermiştik,** fakat hepsine de sırt çevirmişlerdi.

82. Sarp kayalıkları oyarak, güya kendilerine güvenli evler yapıyorlardı.

83. Ama bir sabah vakti, kulakları sağır eden

korkunç bir gürültü yakalayiverdi onları.

84. Ve âhireti kaybetme uğruna **kazandıkları** ne varsa, hiçbirisi **onları** Allah'ın azâbından **kurtaramadı**. Çünkü zâlimler, —zaman zaman geçici bir üstünlük elde etmiş görünseler de— eninde sonunda yok olmaya mahkûmdurlar. Öyle ya:

85. Biz gökleri, yeri ve bunların **arasındakileri, ancak** hak, hukuk ve adâlet esaslarına göre, belli bir hikmet ve amaç doğrultusunda ve şaşmaz kanunlara bağlı mükemmel bir sistem hâlinde, **yani hak ile yarattık**. İşte bunun içindir ki, mutlak adâletin gerçekleşeceği Son **Saat muhakkak gelecek** ve her hak sahibine, hak ettiği karşılık tam olarak verilecektir. **O hâlde**, ey Müslüman! Allah'ın ayetleriyle henüz tanışmamış olan bu insanlara Kur'an'ı duyurmaya devam et! Onların kaba ve sert davranışlarına karşı, mümine yakışan bir edep ve olgunlukla cevap ver ve **onlara güzellikle davran**. Üzerine düşeni yaptıktan sonra,

Rabb'inin hükmüne güven:

86. Çünkü senin Rabb'in, her şeyi yaratan, her şeyi bilendir. Bunun içindir ki:

87. Gerçekten Biz sana, hayatın her cephesini kuşatan; yani insanın bulunduğu her yerde sürekli okunarak ve gündemde tutularak **tekrarlanan yedi ayetli** Fâtiha sûresini —ki Kur'an'ın anahtarı, özü ve esasıdır— **ve** Fâtiha'nın açılımı olan **şu yüce Kur'an'ı bahşettik.** İşte bu, bir kula dünyada verilebilecek en büyük nîmettir. O hâlde, bu nîmetin kıymetini iyi bil; Kur'an'ı terk ederek mal ve servet yağma yarışına giren gâfillere imrenme:

88. Sakın onlardan bazılarına geçici olarak verdiğimiz dünya malına gözünü dik ip Allah'ın kitabını terk etme **ve** size karşı üstünlük taslıyorlar diye **onlardan dolayı da üzülme;** onların hor ve hakir gördüğü **müminlere,** tam bir alçakgönüllülük ve şefkatle **kol kanat germeye devam et!**

89. Ve bu yüce Kur'an'ı tüm insanlığa tebliğ ederek **de ki: “Hiç kuşkusuz ben,** zulüm ve haksızlıklara son vermediğiniz takdirde, başınıza gelmesi kaçınılmaz olan felâketlere karşı sizi **açıkça uyarayan bir haberciyim!”**

90. Ey insanlar! İşte size mesajımızı gönderdik, **tıpkı** daha önce kendilerine gönderilen kutsal Tevrat, Zebur ve İncil'i tahrif ederek düşman gruplara ayrılan o **bölücülere indirdiğimiz gibi.**

91. Onlar ki, şimdi de **Kur'an'ı** —bir kısmını kabul, bir kısmını reddederek— **paramparça ediyorlar.**

92. Rabb'ine yemin olsun ki, onların hepsini mutlaka hesaba çekeceğiz!

93. Hem de **yaptıkları** bütün tavır ve davranışlarından!

94. O hâlde, ey Müslüman! **Sen,** birilerini ürkütmeme adına veya kitlelerin anlayışına ters düşüyor gerekçesiyle bir kısım inanç ve ilkeleri

örtbas etmeden, fakat nezaket ve hikmeti de elden bırakmadan ve bıkip usanmadan, **sana** açıklaman **emredilen** hakikatleri korkusuzca **haykır! Ve** başka güçlerin hükmüne boyun eğerek, birtakım düzmece ilâhları Allah'a ortak koşan o **müşriklerden** ve onların hayat tarzından **uzak dur!** Sen onları Bize bırak:

95. Allah'ın dinini ve Müslümanları aşağılayan bu alaycılara karşı, **Biz sana yeteriz!**

96. Allah'a inanmakla birlikte, birtakım sahte ilâhları itaat edilecek mutlak otorite kabul ederek veya makâm, şöhret, servet, ve benzeri değerleri hayatın biricik ölçüsü hâline getirerek **Allah ile beraber başka tanrılar edinen bu insanlar,** kimin aşağılık bir duruma düşeceğini **yakında görecekler!**

97. Onların söyledikleri çirkin ve incitici sözler **yüzünden yüreğinin daraldığını elbette biliyoruz.**

98. Buna karşılık sen, **Rabb'ini övgüyle**

yücelterek söz ve davranışlarıyla O'nun mükemmelliğini ilan et ve iman cephesinde yerini alarak, O'nun huzurunda **secdeye kapanan Müslümanlard a n** bir nefer, İslâm toplumunun aktif bir üyesi **ol!**

99. V e ölüm denilen **kesin gerçek kapını** çalincaya **dek, Rabb'ine kulluk ve ibâdete devam et!**